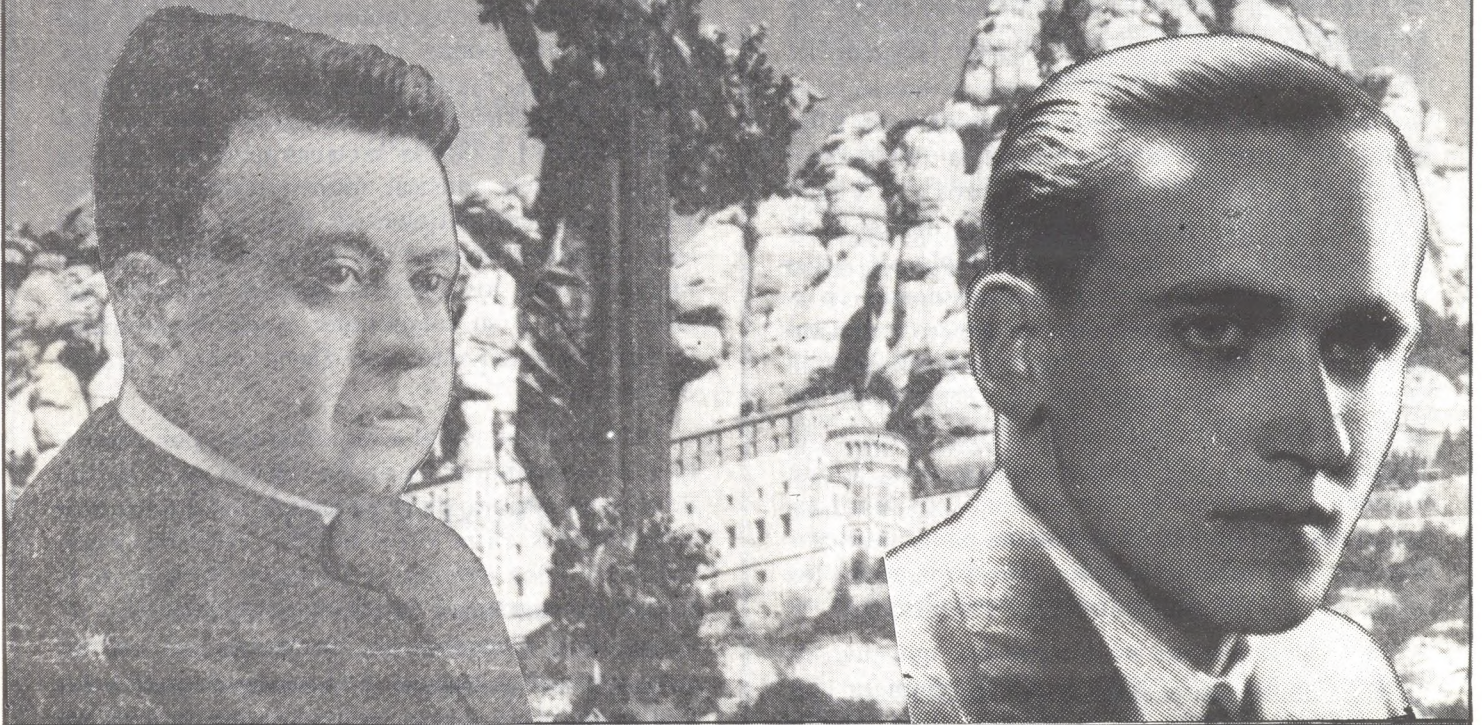

EL BROLLADOR

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE CASSÀ DE LA SELVA

**L'Escolania de
Montserrat a Cassà**

La Escolanía de Montserrat

Esta agrupación de niños cantores aparece citada ya en el año 1307 como una institución antigua en el Monasterio de Montserrat, fundado en el siglo XI. Seguramente, su origen se ha de buscar en una de tantas escuelas de salmos y de canto que existían en las iglesias de Cataluña en el siglo XII. De esta suerte, la Escolanía de Montserrat puede ser considerada como la escuela musical más antigua de Europa de las que subsisten.

Los documentos antiguos atestiguan bien a las claras el canto de la misa matutina (en catalán "Matinal"), de la Salve y de los Gozos a la Virgen María, añadiendo el acompañamiento del canto de los peregrinos del Santuario. Ejemplo de estos cantos populares de peregrinos lo tenemos en la pequeña colección —única en su género— de danzas y cantos religiosos, algunos con polifonía que sin duda sería ejecutada con la colaboración de la Escolanía, conservada en el códice miniado de finales del siglo XIV llamado vulgarmente "Llibre Vermell", escrito en el "Scriptorium" de Montserrat. Aunque el número de escolanes en los primeros tiempos nos es desconocido, sabemos que en los siglos XV y XVI osciló entre doce y veintiocho.

La Escuela Musical de Montserrat, que tuvo su apogeo en los siglos XVII y XVIII, empieza con dos grandes figuras de la música: Joan March (1582-1658), antiguo escolano, monje, maestro de la Escolanía, compositor notable y sucesor en Madrid, como organista de Tomás Luis de Victoria, y su discípulo Joan Cererols (1618-1680), también antiguo escolano, monje y maestro de la Escolanía, organista, arpista y gran compositor afín a las escuelas castellanas (Victoria) e italiana (Marenzio, Monteverdi); Cererols ha sido llamado justamente "patriarca de la polifonía —sacra-montserratina" por su gran producción y calidad musical. Tuvieron un continuador notable en la persona de Miguel López (1669-1723), escolano, monje y compositor fecundo, que integró en sus obras la orquesta de cuerda y los instrumentos de viento. Ya en el siglo XVIII, cabe destacar la figura de Josep Antoni Martí (1719-1763), monje, maestro de capilla y compositor italianizante, que plasmó una nueva época en la escuela musical de Mont-

serrat en la que tuvo como discípulos tan notables como los monjes Benet Julià (1727-1787), Anselm Viola (1739-1789), organista exquisito y compositor equiparable a los grandes maestros extranjeros de su tiempl.

La influencia de esta escuela fue grande. Cabe resaltar entre sus discípulos los nombres de figuras destacadas como Antonio Soler, Ferran Sors, Antoni Ràfols, Jaume Balius, etc. ... Posteriormente, con la destrucción del monasterio por los franceses en 1811 y con la exclaustación en 1835, la antigua escuela musical montserratina fue decayendo hasta casi extinguir-se. Pero ya a finales del siglo pasado y primero del presente inicia su restauración con los maestros Manuel Guzmán, Anselm Ferrer y su colaborador Angel Rodamilans, y más recientemente, con David Pujol e Ireneu Segarra.

La Escolanía actual está compuesta por cuarenta y siete miembros de diez a catorce años, quince de ellos en período de preparación. Estos niños han sido elegidos entre otros muchos candidatos que todos los años solicitan la admisión. Al lado de la formación humana e intelectual, los escolanos reciben en el Conservatorio de Montserrat una intensa educación musical, y el cuadro de profesores está constituido mayoritariamente por monjes del monasterio.

La finalidad principal de la Escolanía actual, como antaño, es la de participar con sus cantos en las celebraciones litúrgicas y en la plegaria del santuario. Pero además, a partir de estos últimos años, se dedica también a dar conciertos en Cataluña sobre todo y en países extranjeros (Roma, Bélgica, Salzburgo, Francia, Alemania, Suiza, Portugal, Japón, etcétera). Cabe destacar también la grabación de discos, más de un centenar, principalmente de obras de los maestros de la Escolanía de los siglos XVII y XVIII. Algunos de estos discos han obtenido premios en Berlín, Madrid, París y Japón. En algunas ocasiones, la Escolanía ha actuado junto con agrupaciones vocales e instrumentales importantes, como Tölzer Knabenchor, Collegium Aureum, Pro Cantione Antiqua, "Ars Musicae", de Barcelona, y "Esbart dansaire", de Rubí (Barcelona).

JOIERIA

RELOTGERIA

Bosch - Tort

ROBERT BOSCH - MARIA TORT

TROFEUS ESPORTIUS

OBJECTES REGAL

Abaix, 31 - Telèfon 46.07.71

CASSÀ DE LA SELVA (Girona)

NUM. 52 - DESEMBRE DEL 1984.
 ESPECIAL CASSÀ DE LA SELVA

NÚMERO MONOGRAFIC
 DEDICAT A L'ESCOLANIA
 DE MONTSERRAT

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS
 DE CASSÀ DE LA SELVA

Salutació

En apropar-se les festes nadalenques tornen a brollar unes esperances, uns anhels de pau, d'amistat i de comprensió. L'Associació de Veïns de Cassà, conscient del que aquestes paraules representen en els moments actuals, ha volgut fer reeixir la il·lusió en aquestes vigílies, oferint un Concert Nadalenc de l'Escolania de Montserrat. Aquests petits cantaires, missatgers arreu del món de la nostra cultura i identitat catalanes, són els qui, amb veu meravellosa, ens faran somniar allò que tots anhelem.

Mitjançant aquest record-homenatge a Mossèn Gabriel Garcia i Anglada i a Pere Mercader i Terradas, volem deixar palesa la frondosa tasca de la qual, a hores d'ara i al cap dels anys, el poble continua recollint els fruits. Homenatjar-los significa també un reconeixement a la Cultura i la Música, ja que ells les representaven.

Esperem que la invitació, feta des d'aquí a tothom, sigui per gaudir d'un acte especialment important i seriós, que no dubtem restarà sempre present en els nostres cors.

La Junta de l'Associació de Veïns
 Cassà de la Selva. Nadal 1984

NO SOMNIEM

De tots els cassanencs és coneguda la trajectòria i tradició musical de la nostra vila. Poble de fortes arrels musicals, on els seus músics, conjuntats amb Cobles-Orquestres, són embaixadors arreu del País, d'una cultura de la que pocs pobles poden lluir. Els Orfeons i Cors que en períodes que hauríem desitjat haguessin estat més prolongats i que foren l'admiraació d'erudits i profans, aconseguiren magnífics guardons arreu on eren escoltades les seves veus.

Per més contradictòries que hagin estat les polítiques i adverses les circumstàncies per crear un clima de cultura musical, a nivell popular, mai es podrà enderrocar allò que tots portem a dins, ni tampoc fer oblidar els homes que amb la seva tasca i dedicació han forjat pel nostre poble una sensibilitat especial que ens permet mirar amb futur esperançador un nou resorgiment de la Cultura Musical, donant a conèixer a través de col·legis i de tots els nivells d'ensenyament, una formació artística-musical tan necessària -des del nostre punt de vista- per poder desenvolupar una vida més plena de matisos; matisos que enlairaran els nostres esperits cap a unes fites de convivència, de serenor i de pau, en benefici d'un poble receptor de l'herència que voldríem en fos plenament mereixedor.

Per això la vinguda de l'Escolania de Montserrat a Cassà no és un aconeteixement casual i aïllat, no és un somni, sinó que és fruit d'aquesta herència que parlem.

Agraïment

El nostre agraïment a les Entitats, Empreses i particulars que amb el seu ajut han fet possible portar a terme el Concert Nadalenc:

Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya
Excelentíssima Diputació Provincial de Girona
Magnífic Ajuntament de Cassà de la Selva

Joaquim Albertí	Ricard Gispert
Joan Bernà	Josep Gruart
Lluís Bernà	Tomàs Grau
Joan Boadas	Josep Juncà
Josep Casellas	Josep Lloveras
Joan Cañiguer	Francesc Nadal
Joan Costa	Tirs Parramon
Pere Cullerell	Ricard Puig
Agustí Domingo	Rabassedas-Surós
Pere Frigola	Lluís Rodà
Gener-Casadevall	Jaume Roser
Antoni Giménez	Joan Serra

A les Caixes: Caixa de Pensions - Caixa Provincial - Caixa Rural.

A les entitats bancàries: Banc Español de Crédito - Banc Central - Banc Hispano Americano - Banc Popular Español.

L'Escolania de Montserrat a Cassà

Han passat quatre anys des del primer contacte que l'AA. VV. va tenir amb el Monestir de Montserrat, per intentar que l'Escolania vingués a Cassà de la Selva a donar un concert.

Si bé ha estat una llarga espera, ja que l'Escolania surt comptades vegades l'any, i els seus compromisos a dintre i fora de Catalunya són molts i amb rigorós ordre de petició, ha donat els seus fruits.

Efectivament, l'Escolania de Montserrat ve el 21 de desembre d'enguany a oferir-nos un concert nadalenc a la nostra vila. Cal ressaltar la importància del fet, considerant el seu prestigi internacionalment reconegut i especialment pel que representa per al poble de Cassà, el tenir entre nosaltres per un dia l'essència de la nostra cultura i catalanitat, que Montserrat representa.

Al mateix temps aprofitem l'esdeveniment per fer un homenatge a Mossèn Gabriel Garcia i Anglada i a Pere Mercader i Terradas; dos músics que, encara que fa anys que ens han deixat, el seu llegat en la música del nostre poble és per tots sobradament reconegut.

En celebrar-se el concert a l'Església parroquial i no ser cap acte religiós en si mateix, sabem molt bé, que tant els cassanencs com els forans que hi acudeixin, serem responsables del lloc on ens trobem i el perquè hi anem, comprovant-se una vegada més que estem preparats per poder gaudir d'aquest marc incomparable que és la nostra Església.

No podem assegurar si l'església és molt gran o si ens quedarà petita, en aquest dia; més aviat ens decantem cap a l'última possibilitat. Per tant i a fi que no hi hagin aglomeracions excessives, es posaran a la venda un nombre determinat de programes; ja es notificarà el lloc i dia.

Volem agrair des d'aquí les facilitats i ajut del nostre Sr. Rector qui, des del primer moment, no ha dubtat en donar-nos el seu vist-i-plau.

Igualment fer ressaltar la col·laboració desinteressada de l'artista cassanenc Josep Lloveras el qual, conscient de la importància de l'acte, ha plasmat, com ell sap fer, en una pintura, la significació transcendental de la vinguda a

Cassà de l'Escolania. Aquesta pintura: serà reproduïda en el Programa, que serà indispensable per entrar al concert.

Fem extensiu també el nostre agraïment a tots els cassanencs que, amb la seva aportació, faran més fàcil l'afrontar les despeses. El Sr. Francesc Camps, professor de música local, que també s'ha volgut adherir a l'acte, deixeble de Pere Mercader, interpretarà uns fragments d'obres escrites per l'homenatjat.

I no cal dir com remerciem la col·laboració en tots aspectes del Magnífic Ajuntament de la vila.

Així mateix la revista Llum i Guia per l'interès que ha demostrat cedint-nos aquest espai que ocupem.

L'Associació de Veïns invita des d'aquí tota persona amant de la música, del Cant Coral i tothom que compregui i valori el que representa culturalment i espiritual aquest magne esdeveniment que difícilment podrà repetir-se a Cassà de la Selva.

LA JUNTA DE L'AA. VV.

Mn. Gabriel Garcia i Anglada

(Biografia de Mn. Gabriel reproduïda literalment de l'original)

El Reverend Mn. GABRIEL GARCIA i ANGLADA fou el mestre fundador i director insigne de l'ORFEO CATALUNYA, orgull del nostre poble de CASSA DE LA SELVA i gloria de l'Esglesia i de la Patria.

Nasqué a GIRONA el dia 6 de gener de 1876 i morí també a GIRONA el 23 d'octubre de 1936, quan contava 60 anys d'edat.

Fill de FRANCESC D'ASSIS GARCIA i CORRONS i de CATERINA ANGLADA i JOFRE, nascuts respectivament a GIRONA i a LA BISBAL.

El pare fou mestre d'obres i de casat estudià i cursà la carrera d'arquitectura. Construí apart de moltes cases i edificis, la trona de la Catedral de GIRONA i dissenyà les casulles ornamentals dels canonges de la seo gironina.

GABRIEL GARCIA cursà els estudis de primera ensenyança en el COL·LEGI DE "LA INMACULADA" dels Germans MARISTES de GIRONA i als 7 anys començà a estudiar música baix els auspicis del Mestre Reverent Mn. LLORENÇ LASA i SEBASTIAN, organista i Mestre de la Capella de Cant de la Catedral de GIRONA de la que el nen GABRIEL en formà part.

GABRIEL GARCIA als deu anys ingressà en el SEMINARI CONCILIAR de GIRONA aont cursà els 14 cursos de la carrera eclesiàstica i des de 1886 fins al 1900.

Durant el temps de vacances d'estiu GABRIEL GARCIA passava una temporada a casa dels seus parents de cà els senyors FERRER de CALELLA de PALAFRUGELL i una altre temporada a cà els seus parents de ca'n BOTA de CASSA de la SELVA de la PLASSA de la COMA, de tal manera que els feligresos cassanencs de fi de segle passat conegueren a GA-

BRIEL GARCIA i ANGLADA com a seminarista i extraordinari organista.

El 1er. de juliol de 1898 i quan encara GABRIEL GARCIA era seminarista, se li concedia el nomenament d'organista beneficiari i Mestre de la Capella de Cant de L'Esglesia de Sant JOAN i Sant MARTI de CASSA, segons una humil prebenda otorgada dadivosa-ment pels senyors VILALLONGA de cà la CONXA del carrer del PUIGCUGUL.

Pel 28 de maig de 1899 GABRIEL GARCIA fou anomenat sotsdiacà i quatre mesos mes tard Diacà.

El dia 9 de juny de 1900, dissabte de tèmperes de la Santíssima Trinitat, Festa Major de CASSA, GABRIEL GARCIA i ANGLADA fou ordenat sacerdot, traslladant-se automàticament a CASSA ahont prengué possessió del seu destí vocacional i ministerial.

El dia 14 de juny de 1900, diada de CORPUS CRHISTI, fou la diada històrica dintre del anals musicals de la nostre vila, ja que a la sortida de l'ofici hi hagué a la antiga i desapareguda Casa Rectoral una reunió de feligresos mes aimants de la música i del bell cant, creant-se una "AGRUPACIO CORAL" que mes endavant s'anomenaria "ORFEO CATALUNYA".

El dia 16 de setembre de 1900 es celebrà el debut de la "AGRUPACIO CORAL" coincidint amb la Diada de la Verge dels Dolors i cantant en un ofici de pontifical la MISSA de LEDESMA i ECCE PANIS de GOUNOD.

La segona audició tingué lloc el dia 8 de desembre de 1900 Diada de la PURISSIMA, data que marcà la fita dintre dels anals de l'embrionaria ASSOCIACIO CORAL ja que en un futur i cada any mentres existiria l'ORFEO CATALUNYA es celebraria un magne concert d'aniversari com a remembrança del brillant jorn de la seva concepció.

El dia 1er. d'octubre de 1901 fou la memorable jornada de la fundació de l'ORFEO CATALUNYA com a Societat Obrera amb domicili social al carrer de Les Mesures, nº 11.

L'objecte de la Societat era el cultiu de la música com a poderós mitjà de despertar i estimular els mes hermosos sentiments, apartar a la joventut d'altres passatemps mes perillosos, contribuir en la Parroquia al major esplendor del culte a Deu i finalment en tant hermos art la mes dolça expansió per ocupar l'ànim en les hores de descans.

Fou anomenat President l'acaudalat Sr. En PERE VALL-LLOVERA i Vice-President el Sr. FRANCESC FIGUERAS i OLLER i com a Secretaris En JOAN DOMINGO i GISPERT i R. SITGES i RODA. Els estatuts foren redactats pel notari cassanenc Sr. JOSEP de TEMPLE i KLEIN i foren enviats per la seva aprovació al GOVERN CIVIL de GIRONA. Una setmana després el Sr. JOSEP MONTANER, governador de la provincia, donaria llur vist i plau.

Des d'aquell moment CASSA, apart d'un CORO extraordinari anomenat "LA TENORA CASSANENSE"

jà tenia el seu ORFEO que rudimentàriament havia començat amb 45 cantaires, per l'agost del 1900 eren mes de 60 i per l'octubre de 1901 eren 85 amb 117 socis protectors i uns 20 nens del COL·LEGI DELS GERMANS DE LA DOCTRINA CRISTIANA que a diari progressaven dintre del solfeig, vocalització i cant i que a curt plaç s'integrarien plenament a l'ORFEO CATALUNYA.

El dia 8 de desembre de 1901, l'ORFEO CATALUNYA i mercès al seu sots-director el senyor En SALVI RODA, que uns anys enrera havia estat director de "L'ORQUESTA VELLA" de Cassà, estrenava apoteosicament la seva SALA de CONCERTS, a la baixada de la PLASSA del MUNICIPI que amb els temps fou una de les millors sales de concerts de CATALUNYA.

A partir d'aquell dia Mn. GABRIEL GARCIA pregonaria arreu les excel·lències del CANT GREGORIA i la POLIFONIA CLASSICA, consagrant enterament tot el seu cel sacerdotal i sublimes dots artístics al servei de Deu i la seva Parroquia.

El Reverent Mn. GABRIEL GARCIA i ANGLADA, fou el mestre fundador i director insigne de l'ORFEO CATALUNYA, orgull de la vila de CASSA DE LA SELVA, gloria de l'ESGLÉSIA i vanguardista de la PATRIA.

Mn. GABRIEL GARCIA havia nascut per ministre de DEU, però també per músic, organista i director d'Orfeò.

Mn. GABRIEL amb promptitud i de seminarista - quan encara no havia estat ordenat sacerdot - captà amb inusitada sencillesa i naturalitat la fibra musical que aniuava dintre dels futurs coristes cassanencs als qui ensenyà, dominà i s'imposà mercès a les seves ensenyances brindades amb cordial amor i santa paciència.

Fou el sacerdot providencial i músic ideal per fundar i encarrilar l'ORFEO i certament el director apropiat per la finalitat predestinada.

Mn. GABRIEL portava la música i l'art de concertar a la sang. Mestre nat, de talent musical inigualable volcà el seu cor a DEU i a l'art compaginat la humilitat amb la nobleza i l'amor amb la paciència.

Dominà el piano, l'armonium i l'òrgan amb simplicitat aplastant i amb tanta sencillesa com grandiositat, per això cada audició seva era un triomf i cada triomf un bell cant de fruitment. D'aquí que fós considerat un ungit i bell representant del seu art, ja que el qualifica l'autoritat que la seva competència li brindava.

L'òrgan, que de temps immemorial estava conceputat com el rei dels instruments, amb aquell doble teclat, pedaler normal i un bon estol de registres, ell el feia parlar i cantar, riure o plorar, arrencant verdares pregàries plenes de santetat i fortaleza per la seva plenitud i pluralitat de veus, embelessant als seus oients amb magistrals acords vers dominis ignots.

Feia vibrar l'òrgan amb grandiositat extraordinària i poderosa magnificència, mezclant dintre les seves angelicals melodies compassos plens d'armonia, de tal manera que fusionava cels i terres i tant prompte donava la sensació que clamava la paraula de DEU com la veu de l'ESGLÉSIA o bè que del fons de la nostre ànima ressonava el corcò de la consciència, el remordi-

ment de la culpa, el desitg del perdó o el plaer de la virtut.

En totes les seves activitats corals i musicals elevava al cel verdares pregàries que brodava magistralment amb tota mena de varietats melòdiques i efectes armoniosos, de tal manera que tothom que l'escoltava quedava prenat de tanta magnificència i grandiositat, restant immovil, atent, meditatiu, transportat i, sobretot, bocabadat.

Constantment estudià i ensenyà, espargint als quatre vents vibrants càntics celestials, ampliant noves tendències corals i musicals sobre la importància de la música sacra dintre de la pregària i del cant gregorià que sempre definí com el cant nat, sant, artístic i universal per excel·lència, oferint en tot moment èxits d'organitzador, compositor i savi mestre a la major gloria de DEU i de la SANTA MARE ESGLESIA.

Director auster, profons i espiritual, replert de lirisme humà, estigué sempre ben secundat i compenetrat dins d'una càlida i agermanada família d'honrats i meravellosos cantaires cassanencs propis d'una generació modèlica i gloriosa.

Efectivament, fent honor a la veritat, convé ressenyar que Mn. GABRIEL GARCIA triomfà perquè providencialment es trovà amb un planté de grans i entusiastes col·laboradors, intel·ligents, meravellosos i sumament dotats de gran predisposició pel cant amb unes veus extraordinàries i precioses. Entre ells En SALVI RODA, sots-director de l'ORFEO CATALUNYA i mestre de la secció de baixos; En JOAN DOMINGO, secretari i mestre de tenors primers; En DOMINGO PUIG mestre de tenors segons; En JOAN VIDAL mestre de baritons; En ROBERT RICH, mestre de tiples i també les veus privilegiades que brillaren a gran altura de N'ANTON CORTACANS, magnífic tenor, N'INOCENCI CASSA, excel·lent baix, En JOSEP NIN, soberbi i colossal solista, En NARCIS VILALLONGA, brillant bariton, etc. etc. i fins al centenar, significat que Mn. GABRIEL GARCIA considerà sempre que l'èxit de la seva gran obra estava basada amb l'actuació de l'ESCOLANIA i les VEUS BLANQUES dels virtuosos nens del COL·LEGI dels GERMANS DE LA SALLA.

Alt, atlètic i ben apersonat, dirigia amb gran magnificència i solemnitat, posant en les seves activitats una direcció tant esmerçada com magestuosa, identificant-se enterament amb còs i ànima dins la partitura que consertava. Per això cada funció era un triomf, un èxit i progressiva superació, però també era totalment cert que cada concert li representava la pèrdua de dos kilos de pès que, indiscutiblement, mermava la seva precària salut.

Passejà arreu i solemnement el penó amb el lema: DEU, PATRIA i ART i després de LLORET de MAR, ahont s'estrenà a l'any 1904, conegueren les veus celestials de l'ORFEO CATALUNYA, considerat allavors com el millor Orfeò del moment, els pobles de Sta. COLOMA de FARNERS, PALAFRUGELL, SANT CELONI, Sant JORDI DESVALLS, BESCANO, SANT FELIU de GUIXOLS, PALAMOS, LLAGOSTERA, SANT PERE PESCADOR,... además de GIRONA, FIGUERES, OLOT, MONTSERRAT, BARCELONA, LOURDES,...

(Passa a la pàg. 8)

Pere Mercader i Terradas

El seu naixement tingué lloc a la vila de Cassà la Selva l'any 1916. Cursa estudis primaris al Col·legi La Salle i amb el professor Gener i Prat.

Les primeres notes musicals les hi ensenya el seu pare, Pere Mercader i Andreu, i posterior-

ment és alumne de Mossèn Gabriel Garcia.

La seva inquietud era estudiar piano, circumstància que el porta a seguir les assignatures de l'Escola Marshall, on demostra que aquesta és la seva vertadera vocació.

Vingué la desfeta del 1936 que l'arrossegà, com tant d'altres; va haver de complir 6 anys de servei militar, la qual cosa l'apartà totalment de la seva vocació musical: fins a l'any 1948 no podrà obtenir el títol de professor de piano.

Forma part del conjunt de música clàssica local "Esplai".

L'any 1958 guanya les oposicions de director del Conservatori de Sant Feliu de Guíxols, al Liceu, lloc que ocupa fins a la seva mort, que esdevingué a Cassà el dia 24 de desembre del 1972.

Quant a les seves composicions, va deixar escrites prop de cinquanta sardanes, de les quals se'n coneixen molt poques a causa de la seva dificultat d'interpretació.

La seva tasca com a professor de piano i solfeig a Cassà, va constituir el naixement d'una nova generació de músics, la immensa majoria dels quals porten arreu de Catalunya les notes iniciades sota la mà del malaurat professor.

L'Escolania de Montserrat

Podríem cercar l'origen de l'Escolania de Montserrat en les escoles monàstiques de l'Edat Mitjana. De fet, Montserrat havia estat fundat (1025) per l'Abadia de Ripoll que tenia una famosa escola monacal: possiblement va voler seguir-ne l'experiència.

A Montserrat, l'Escolania pren aviat una característica pròpia: la seva dedicació al culte, mitjançant el cant i les altres manifestacions musicals. Als segles XIV i XV ja constitueix una nota típica del Santuari. La seva fama comença a escampar-se, i és ben coneguda a la Cort de Barcelona. L'abat Garsias de Cisneros (s. XV) li dona una reglamentació que la farà integrant del Monestir-Santuari.

L'edat d'or de l'Escolania de Montserrat s'estén entre els segles XVI i XVIII: "Quasi tots els Mestres de Capella i Organistes, Xantres i Cabiscols

arreu de Catalunya i d'Aragó, de València, de Castella, de Navarra i de Galícia han sortit de l'Escolania de Montserrat", diu un escriptor de l'època.

Entre els homes de més vàlua sortits d'aquesta Escola de Música, esmentem el P. Antoni Soler, el guitarrista Ferran Sors, i els Mestres de l'Escolania Joan Cererols, Miquel Lòpez, Josep Martí, Benet Julià, Anselm Viola, Narcís Casanovas.

Avui l'activitat musical de l'Escolania es desenrotlla principalment a Montserrat, on constitueix un dels elements més típics i més atractius del Santuari. Els darrers anys ha donat concerts fora de Montserrat, al nostre país i a l'estranger, a Itàlia, Bèlgica, França, Holanda, Alemanya, Suïssa, Àustria, Portugal i Japó. La seva projecció exterior més coneguda són els nombrosos enregistraments de discs fets a Montserrat i a l'estranger.

(Ve de la pàg. 6)

apart de la nostre Parroquia i de la SALA de CONCERTS de l'ORFEO CATALUNYA, significat per aquells anys es feien trens extraordinaris perquè la gent vingués al nostre poble a fruit i delectar-se escoltant l'ORFEO CATALUNYA que indiscutiblement fou un dels millors del món.

Un gran admirador de Mn. GABRIEL GARCIA i de l'ORFEO CATALUNYA fou el poeta En JOAN MARAGALL qui pel juny de 1904 dedicà el celebre "HIMNE A LA SENYERA DE L'ORFEO CATALUNYA DE CASSA DE LA SELVA" com a tribut d'abnegació, constància i justs mereixements als merits artístics contrets i al que posà música el mestre FELIP PEDRELL.

Com a col·laboradors d'excepció podem ressenyar a ISIDRE MOLLERA, TOMAS MOLLERA, J. SANCHO MARRACO, LLUIS MILLET, FELIP PEDRELL, JOAN SALVAT, FRANCESC PUJOL, P. GUZMAN, LAMOTTE DE GRIGNON, MAS i SERRACANT, MARIAN VINYES, JULI GARRETA, LLUISA FIGUERAS, CONCEPCIO COMPTE, SANTS SAGRERA, La COBLA-ORQUESTRA "LA SELVATANA", etc. i de manera singular i molt especial amb una cooperació estretíssima amb el Pare NEMESSI OTAÑO, S. J., el Pare GREGORI Mª SUNYOL, O.S.B. del Reial Monestir de N^a S^a de MONTSERRAT i el Pare MAURO, O.S.B. de la Comunitat Benedictina de BESALU, sense oblidar al malaguanyat N'ANTON TEIXIDOR, mort en plena joventut i al Reverent Mn. ALFONS BOSCH, el seu braç dret, ferm puntal i digne successor.

Mori el 23 d'octubre de 1936, als 60 anys d'edat, en plena guerra civil i en una clínica de GIRONA després

d'una intervenció quirúrgica. Passà a millor vida solapadament i practicament d'incògnit, de manera equiparable a la seva primera excursió artística de l'ORFEO CATALUNYA a GIRONA el dia 8 de maig de 1902, ahont cantà practicament d'incògnit pel matí a la Catedral i per la tarda de franc al Teatre Principal.

I al jorn següent al seu òbit, a les 10 del matí, un cotxe de pompes fúnebres tirat per dos cavalls transitava pels carrers de GIRONA vers el cementiri de la capital. Fou un enterro molt senzill. Tant senzill, tant senzill, que mes senzill no podia ésser. Fou l'enterro d'un humil capellà que passà totalment desapercebut. Tres persones formàren la comitiva: El seu cunyat Sr. FERRER i els seus cosins senyors SANTS SAGRERA i DAMIA DE GARRIGA.

Set anys mes tard la vila de CASSA de la SELVA tributà un apoteòssic homenatge a la memòria del Reverent Mn. GABRIEL GARCIA i ANGLADA i trasladà les seves despulles del Cementiri de GIRONA al nostre Cementiri Parroquial, en una extraordinària manifestació de dol tant impresionant que hom la recorda com una de les mes solemnes i luctuoses de tots els temps.

Mn. GABRIEL GARCIA i ANGLADA noble patrici, modèlic en tots els sentits, adornat de grans virtuts, prototipus d'honorabilitat, dignitat i seny, descansa a la vora del DEU PARE per tota l'eternitat, deixant darrera d'ell l'estel de l'immortalitat d'un mestre fundador i director insigne de l'ORFEO CATALUNYA, orgull dels cassanecs de tots els temps, glòria de l'Església i vanguardista de la Patria.

Conèixer Montserrat

Només tenint un contacte directe amb Montserrat hom pot valorar, apreciar el que aquesta comunitat representa per la vida cultural i social del nostre Poble, per la vida musical universal.

Els monjos benedictins que viuen i treballen a Montserrat tenen una manera peculiar i extraordinària de ser; són d'una amabilitat i humilitat poc corrent.

Tots i cada un d'ells viu, abans que tot, pels altres. Les seves ocupacions estan exclusivament dirigides a la comunitat: a nivell social (ells atenen, escolten i donen consell a tothom qui ens n'hi demana), a nivell cultural (gairebé tots els monjos tenen una especialitat i treballen segons aquesta -hi ha pedagogs, metges, un arquitecte...-). Uns treballen en les "Publicacions" de Montserrat; altres en la impremta; altres en la biblioteca -traducció, organització de llibres i revistes-, hi ha, a més, els monjos que es dediquen a l'ensenyament i educació dels escolans...

La vinguda a Cassà de l'Escolania, que tanta significació té per Montserrat, podria servir-nos per anar aprofundint el nostre coneixement sobre aquesta comunitat, i sobretot el coneixement de la pròpia Escolania.

Hi ha poques comunitats culturals, sobretot si ens referim als entorns nostres, que dediquin tant temps i donguin tant importància al coneixement i domini dels instruments musicals, entenen com a tals, la veu o els instruments pròpiament dits.

Aquest valor que hi donen queda perfectament reflectit en l'Escolania, en el treball que es fa amb els escolans: aquests nens passen a Montserrat des dels deu fins als catorze anys. Durant aquest temps fan els cursos d'Ensenyança General Bàsica corresponents, estudien solfeig i dos instruments musicals. A part, el treball de Cant Coral.

Es crea així en ells un sentiment vers la música i el seu món en general que poca gent té l'oportunitat d'experimentar: és un sentiment desconegut o poc treballat per la majoria de nosaltres: no se'ns dona l'oportunitat, l'escola i l'ambient cultural en general, de poder-lo tenir. Ha de ser sempre una cosa a part i per aquest fet, reservada a una minoria.

Ara tenim l'oportunitat doncs de poder escoltar una de les "corals" infantils més importants d'arreu del món: valorem-la i donem-li la importància que li correspon, tal i com fan els diferents països europeus i el món en general.